

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
č. 2001/81/ES**

ze dne 23. října 2001

o národních emisních stropích pro některé látky znečišťující ovzduší

(Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Rady 2006/105/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	368	20.12.2006

Ve znění:

► <u>A1</u>	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003
--------------------	--	-------	----	-----------

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
č. 2001/81/ES**

ze dne 23. října 2001

**o národních emisních stropech pro některé látky znečišťující
ovzduší**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾, z hlediska společného textu schváleného dohodovacím výborem dne 2. srpna 2001,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Celkový přístup a strategie Pátého akčního programu pro životní prostředí byly dne 1. února 1993 schváleny usnesením Rady a zástupců členských států, zasedajících v Radě k programu Společenství o politice a činnosti týkající se životního prostředí a udržitelného rozvoje ⁽⁵⁾, a to stanoví jako cíl nepřekračovat ve Společenství kritické zátěže a úrovně acidifikace. Program požaduje, aby všichni lidé byli účinně chráněni před zdravotními riziky ze znečištění ovzduší a aby přípustné úrovně znečištění zohledňovaly ochranu životního prostředí. Tento program také vyžaduje, aby se směrné hodnoty Světové zdravotnické organizace (WHO) staly na úrovni Společenství závazné.
- (2) Členské státy podepsaly Göteborgský protokol (UNECE) ze dne 1. 12. 1999 k Úmluvě EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států pro omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu.
- (3) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2179/98/ES ze dne 24. září 1998 o přezkoumání programu politiky a opatření Evropského společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje nazvaného „Směrem k udržitelnému rozvoji“ ⁽⁶⁾ stanovilo, že je třeba věnovat zvláštní pozornost vypracování a provádění určité strategie, která má za cíl zajistit, aby kritické zátěže z expozice acidifikujícím, eutrofizujícím a fotochemickým látkám znečišťujícím ovzduší nebyly překračovány.
- (4) Směrnice Rady 92/72/EHS ze dne 21. září 1992 o znečišťování ovzduší ozonem ⁽⁷⁾ žádá Komisi, aby Radě předložila zprávu o hodnocení fotochemického znečištění ve Společenství, doplněnou všemi návrhy, které Komise považuje za vhodné

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56 E, 29.2.2000, s. 34.

⁽²⁾ Úř. věst. C 51, 23.2.2000, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. C 317, 6.11.2000, s. 35.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. března 2000 (Úř. věst. C 377, 29.12.2000, s. 159), společný postoj Rady ze dne 7. listopadu 2000 (Úř. věst. C 375, 28.12.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. března 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. září 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 27. září 2001.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 1.

▼B

ve vztahu k řízení znečišťování ovzduší přízemním ozonem a případně snižování emisí prekurzorů ozonu.

- (5) Významné oblasti Společenství jsou vystaveny depozicím acidifikujících a eutrofizujících látek na úrovních, jež mají pro životní prostředí nepříznivé účinky. Směrné hodnoty WHO pro ochranu lidského zdraví a vegetace před fotochemickým znečištěním se ve všech členských státech výrazně překračují.
- (6) Je tedy třeba překračování kritických zátěží postupně odstranit a směrné úrovně respektovat.
- (7) V současnosti není technicky možné splnit dlouhodobé cíle omezení nepříznivých účinků acidifikace a expozici lidí a životního prostředí přízemnímu ozonu snížit na směrné hodnoty stanovené WHO. Je proto nezbytné stanovit pro acidifikaci a znečištění přízemním ozonem prozatímní cíle ochrany životního prostředí, na nichž je nutné založit nezbytná opatření pro snížení takového znečištění.
- (8) Je třeba, aby prozatímní cíle ochrany životního prostředí a opatření k jejich splnění braly v úvahu technickou uskutečnitelnost a související náklady a přínosy. Je třeba, aby taková opatření zajistila, že každá provedená akce bude pro Společenství jako celek rentabilní, a brala v úvahu, že je potřebné, aby žádnému jednotlivému členskému státu nevznikly nadměrné náklady.
- (9) Znečišťování přesahující hranice států negativně přispívá k acidifikaci, eutrofizaci půdy a tvorbě přízemního ozonu, jejichž zmírnění vyžaduje koordinovanou činnost na úrovni Společenství.
- (10) Snižování emisí znečišťujících látek, které způsobují acidifikaci a expozici přízemnímu ozonu, také obvykle snižuje eutrofizaci půdy.
- (11) Rentabilním způsobem, jak splnit dílčí cíle ochrany životního prostředí, je soustava národních stropů pro emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku, těkavých organických látek a amoniaku, stanovených pro každý členský stát. Takové emisní stropy umožní Společenství a členským státům pružnost při určování způsobu, jak je splnit.
- (12) Je třeba, aby členské státy byly odpovědné za provádění opatření pro dosažení souladu s národními emisními stropy. Pokrok v plnění emisních stropů bude nutné hodnotit. Je proto třeba vypracovat národní programy snižování emisí a podávat o nich Komisi zprávy; je třeba, aby obsahovaly informace o přijatých nebo předpokládaných opatřeních, jimiž se mají emisní stropy splnit.
- (13) V souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy, a zejména s uvážením zásady předběžné opatrnosti a z důvodu přeshraniční povahy znečišťování nemohou členské státy dostatečně plnit cíl této směrnice, jmenovitě omezení emisí znečišťujících látek způsobujících acidifikaci a eutrofizaci a prekurzorů ozonu, avšak může být lépe plněn Společenstvím; v souladu se zásadou proporcionality nezachází tato směrnice dále, než je pro tento účel nezbytné.
- (14) Je třeba provádět včasné přezkoumání pokroku, který členské státy učinily směrem k emisním stropům, i přezkoumání rozsahu, v němž se uplatněním stropů pravděpodobně splní dílčí cíle ochrany životního prostředí za Společenství jako celek. Je třeba, aby takové přezkoumání zohlednilo také vědecký a technický pokrok, vývoj právních předpisů Společenství a snižování emisí vně Společenství, se zvláštním zřetelem k pokroku dosaženému mimo jiné v kandidátských zemích. Je třeba, aby při tomto přezkoumání Komise podnikla další šetření nákladů a přínosů emisních stropů, včetně jejich rentability,

▼B

marginálních nákladů a přínosů a sociálně-ekonomického dopadu a jakéhokoli dopadu na schopnost konkurence. Je také třeba, aby toto přezkoumání vzalo v úvahu omezení působnosti této směrnice.

- (15) Je třeba, aby Komise pro tento účel vypracovala zprávu pro Evropský parlament a Radu, a pokud to bude považovat za nezbytné, navrhla vhodné změny této směrnice s uvážením účinků všech příslušných právních předpisů Společenství, jež mimo jiné stanoví mezní hodnoty emisí a pro významné zdroje emisí normy pro produkty, i mezinárodní předpisy o emisích z lodí a letadel.
- (16) Námořní doprava velkou měrou negativně přispívá k emisím oxidu siřičitého a oxidů dusíku a také ke koncentracím a depozicím látek znečišťujících ovzduší ve Společenství. Proto je třeba takovéto emise snížit. Ustanovení čl. 7 odst. 3 směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS ⁽¹⁾ požaduje, aby Komise uvážila, která opatření lze přijmout pro snížení příspěvku k acidifikaci ze spalování paliv používaných v námořní dopravě, jiných, než specifikuje čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice.
- (17) Je třeba, aby se členské státy snažily co nejdříve ratifikovat přílohu VI Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (MARPOL).
- (18) V důsledku přeshraniční povahy acidifikace a znečištění ozonem je třeba, aby Komise pokračovala dále v průzkumu potřeby vypracovat harmonizovaná opatření Společenství, aniž je dotčen článek 18 směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽²⁾, s cílem vyhnout se narušení hospodářské soutěže a s uvážením rovnováhy mezi přínosy a náklady akce.
- (19) Ustanovení této směrnice je třeba uplatňovat, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, které upravují emise těchto znečišťujících látek ze specifických zdrojů a ustanovení směrnice Rady 96/61/ES týkající se mezních hodnot emisí a používání nejlepších dostupných technik.
- (20) Emisní inventury jsou nezbytné pro monitorování pokroku směrem k souladu s emisními stropy a musí být počítány podle mezinárodně dohodnutých metod a pravidelně hlášeny Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí.
- (21) Je třeba, aby členské státy stanovily pravidla pro sankce za porušení této směrnice a zajistily, že budou prováděny. Je třeba, aby tyto sankce byly účinné, přiměřené a odrazující.
- (22) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice je třeba přijímat v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.
- (23) Je třeba, aby Komise a členské státy spolupracovaly na mezinárodní úrovni s úmyslem dosáhnout cílů této směrnice,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

*Článek 1***Cíl**

Cílem této směrnice je omezit emise acidifikujících a eutrofizujících znečišťujících látek a prekurzorů ozonu za účelem zlepšení ochrany životního prostředí a lidského zdraví ve Společenství před ohrožením nepříznivými účinky acidifikace, eutrofizace půdy a přízemního ozonu a přiblížit se k dlouhodobým cílům nepřekračovat kritické úrovně a zátěže a účinně chránit všechny lidi před známými zdravotními riziky ze znečištění ovzduší, a to stanovením národních emisních stropů, kdy se roky 2010 a 2020 berou jako směrné, a pomocí postupných revizí podle článků 4 a 10.

*Článek 2***Oblast působnosti**

Tato směrnice se vztahuje na emise všech látek znečišťujících ovzduší, uvedených v článku 4, které vznikají jako výsledek lidské činnosti, ze všech zdrojů na území členských států a jejich výhradních ekonomických zón.

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) emise z mezinárodní námořní dopravy;
- b) emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus;
- c) emise z Kanárských ostrovů, pro Španělsko;
- d) emise ze zámořských departementů, pro Francii;
- e) emise z Madeiry a Azor, pro Portugalsko.

*Článek 3***Definice**

Pro účely této směrnice se:

- a) výrazem „AOT 40“ rozumí úhrnná hodnota rozdílu mezi hodinovými koncentracemi přízemního ozonu převyšujícími $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) a hodnotou $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ během hodin denního světla naakumulovaná v každém roce od května do července;
- b) výrazem „AOT 60“ rozumí úhrnná hodnota rozdílu mezi hodinovými koncentracemi přízemního ozonu převyšujícími $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) a hodnotou $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ během hodin denního světla, naakumulovaná za celý rok;
- c) „kritickou zátěží“ rozumí kvantitativní odhad expozice jedné nebo více znečišťujícím látkám, pod níž podle současných znalostí nedochází k významným nepříznivým účinkům na určené citlivé prvky životního prostředí;
- d) „kritickou úroveň“ rozumí taková koncentrace znečišťujících látek v ovzduší, nad níž může podle současných znalostí docházet k přímým nepříznivým účinkům na receptory, jako jsou lidé, rostliny, ekosystémy nebo materiály;
- e) „emisí“ rozumí uvolňování látky z nějakého bodového nebo difuzního zdroje do ovzduší;
- f) „buňkou sítě“ rozumí čtverec o rozměrech 150 x 150 kilometrů, což je úroveň rozlišení používaná při mapování kritických zátěží v evropském měřítku i při monitorování emisí a depozic látek znečišťujících ovzduší podle Programu spolupráce pro monitorování

▼ B

- a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP);
- g) „přistávacím a vzletovým cyklem“ rozumí cyklus představovaný v každém provozním režimu těmito časy: přiblížování 4,0 minuty; pojezdění a chod naprázdno na zemi 26,0 minut, start 0,7 minut; stoupání 2,2 minuty;
- h) „národním emisním stropem“ rozumí maximální množství látky v kilotunách, které může členský stát emitovat za kalendářní rok;
- i) „oxidy dusíku“ a „NO_x“ rozumějí oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý;
- j) „přízemním ozonem“ rozumí ozon v nejnižší části troposféry;
- f) „těkavými organickými sloučeninami“ a „VOC“ rozumějí všechny organické sloučeniny s výjimkou methanu, jež vznikají lidskou činností a jsou schopné reakcemi s oxidy dusíku za přítomnosti slunečního světla tvořit fotochemické oxidanty.

*Článek 4***Národní emisní stropy**

1. Nejpozději do roku 2010 omezí členské státy své roční emise znečišťujících látek oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), těkavých organických sloučenin (VOC) a amoniaku (NH₃) na množství, jež nepřekročí emisní stropy uvedené v příloze I, přičemž vezmou v úvahu všechny úpravy provedené opatřeními, která Společenství přijme po zprávách uvedených v článku 9.
2. Členské státy zajistí, aby emisní stropy stanovené v příloze I nebyly v žádném roce po roce 2010 překročeny.

*Článek 5***Dočasné environmentální cíle**

Národní emisní stropy z přílohy I mají za účel splnit ve Společenství jako celku do roku 2010 tyto dočasné cíle ochrany životního prostředí:

a) *Acidifikace*

Území, kde jsou překročeny kritické zátěže, se musí v porovnání se situací v roce 1990 zmenšit nejméně o 50 procent (v každé buňce sítě).

b) *Expozice přízemnímu ozonu související s ohrožením zdraví*

Zátěž přízemním ozonem přesahující kritickou úroveň pro lidské zdraví (AOT 60 = 0) se musí v porovnání se situací roku 1990 snížit o dvě třetiny ve všech buňkách sítě. Kromě toho zátěž přízemním ozonem nesmí v žádné buňce sítě překročit absolutní mezní hodnotu 2,9 ppm.h.

c) *Expozice přízemnímu ozonu související s vegetací*

Zátěž přízemním ozonem přesahující kritickou úroveň pro plodiny a polopřírodní vegetaci (AOT 40 = 3 ppm.h) se musí v porovnání se situací roku 1990 snížit o jednu třetinu ve všech buňkách sítě. Kromě toho zátěž přízemním ozonem nesmí překročit absolutní mezní hodnotu 10 ppm.h vyjádřenou jako překročení kritické úrovně 3 ppm.h v každé buňce sítě.

Článek 6

Národní programy

1. Členské státy vypracují nejpozději do 1. října 2002 programy pro postupné snižování národních emisí znečišťujících látek uvedených v článku 4 s cílem splnit nejpozději do roku 2010 alespoň národní emisní stropy stanovené v příloze I.
2. Národní programy musí obsahovat informace o přijaté a předpokládané politice a opatřeních a číselně vyjádřené odhady účinku této politiky a opatření na emise znečišťujících látek v roce 2010. Významné změny, které se očekávají v geografickém rozdělení národních emisí, se musí vyznačit.
3. Do 1. října 2006 musí členské státy podle potřeby aktualizovat a zrevidovat národní programy.
4. Členské státy zpřístupní veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou ekologické organizace, programy vypracované v souladu s odstavci 1, 2 a 3. Informace zpřístupněné veřejnosti a organizacím podle tohoto odstavce musí být jasné, srozumitelné a snadno dostupné.

Článek 7

Emisní inventury a prognózy

1. Členské státy zpracují a každoročně aktualizují národní emisní inventury a emisní prognózy pro rok 2010 pro znečišťující látky uvedené v článku 4.
2. Členské státy zavedou své emisní inventury a prognózy užívající metody předepsané v příloze III.
3. Komise s pomocí Evropské agentury pro životní prostředí, ve spolupráci s členskými státy a na základě informací, které od nich obdrží, ustanoví inventury a prognózy pro znečišťující látky uvedené v článku 4. Tyto inventury a prognózy musí být veřejně přístupné.
4. Každá aktualizace metod, které je nutno používat podle přílohy III, musí být provedena postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 8

Zprávy členských států

1. Nejpozději do 31. prosince každého roku oznámí členské státy Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí své emisní inventury a emisní prognózy pro rok 2010 ustanovené podle článku 7. Oznámí své konečné emisní inventury za předminulý rok a předběžné emisní inventury za minulý rok. Emisní prognózy obsahují informace, které umožní kvantitativní pochopení klíčových sociálně-ekonomických předpokladů použitých při jejich vypracování.
2. Nejpozději do 31. prosince 2002 uvědomí členské státy Komisi o programech vypracovaných podle čl. 6 odst. 1 a 2.
Nejpozději do 31. prosince 2006 uvědomí členské státy Komisi o aktualizovaných programech vypracovaných podle čl. 6 odst. 3.
3. Komise rozešle obdržené národní programy ostatním členským státům do měsíce po jejich přijetí.
4. Komise postupem podle čl. 13 odst. 2 zavede opatření, aby zajistila shodné a průhledné oznamování národních programů.

Článek 9

Zprávy Komise

1. V letech 2004 a 2008 podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o postupu při zavádění národních emisních stropů uvedených v příloze I a o rozsahu, v němž budou do roku 2010 pravděpodobně splněny dočasné cíle ochrany životního prostředí stanovené v článku 5 a v němž mohou být do roku 2020 splněny dlouhodobé cíle stanovené v článku 1. Zprávy musí obsahovat ekonomické hodnocení, včetně efektivnosti nákladů, přínosů, hodnocení marginálních nákladů a přínosů a sociálně-ekonomický dopad zavedení národních emisních stropů na jednotlivé členské státy a odvětví. Musí také obsahovat přezkoumání omezení působnosti této směrnice, jak ji definuje článek 2, a hodnocení rozsahu, v němž může být nutné další snižování emisí, aby byly splněny dočasné cíle ochrany životního prostředí, stanovené v článku 5. Musí brát v úvahu zprávy vypracované členskými státy podle čl. 8 odst. 1 a 2, a mimo jiné i:

- a) každý nový právní předpis Společenství, který může být přijat a stanoví mezní hodnoty emisí a pro příslušné zdroje emisí normy pro produkty;
- b) vývoj nejlepších dostupných technik v rámci výměny informací podle článku 16 směrnice 96/61/ES;
- c) cíle snižování emisí pro rok 2008 pro emise oxidu siřičitého a oxidů dusíku ze stávajících velkých spalovacích zdrojů, které členské státy oznamují podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zdrojů ⁽¹⁾;
- d) snížení emisí a závazky ke snižování emisí třetích zemí se zvláštním zaměřením na opatření, která mají přijmout přistupující kandidátské země, a možnosti dalšího snižování emisí v sousedních oblastech Společenství;
- e) všechny nové právní předpisy Společenství a mezinárodní právní předpisy týkající se emisí z lodí a letadel;
- f) rozvoj dopravy a každá další akce pro omezování emisí z dopravy;
- g) vývoj v oblasti zemědělství, nové plány na chov dobytka a zlepšení metod snižování emisí v zemědělském odvětví;
- h) všechny větší změny na trhu dodávek energie v členském státě a nové předpovědi, které odrážejí akce provedené členskými státy, aby vyhověly svým mezinárodním závazkům v souvislosti se změnou klimatu;
- i) posouzení současných a předpokládaných překročení kritických zátěží a směrných hodnot WHO pro přízemní ozon;
- j) možnost určení navrhovaného dočasného cíle pro snížení eutrofizace půdy;
- k) nové technické a vědecké údaje, včetně posouzení nejistot týkajících se:
  - i) národních emisních inventur;
  - ii) vstupních referenčních údajů;
  - iii) vědomostí o přeshraničním přenosu a depozici znečišťujících látek;
  - iv) kritických zátěží a úrovní;
  - v) použitého modelu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1.

▼B

a stanovení výsledné nejistoty v národních emisních stropích požadovaných pro splnění dočasných cílů ochrany životního prostředí zmíněných v článku 5;

- l) zda u kteréhokoli jednotlivého členského státu existuje potřeba vyhnout se nadměrným nákladům;
- m) porovnání modelových výpočtů se sledováním acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu s cílem zlepšování modelů;
- n) případně možné využívání příslušných ekonomických nástrojů.

2. V roce 2012 Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o souladu se stropy z přílohy I a o pokroku, pokud jde o dočasné environmentální cíle z článku 5 a dlouhodobé cíle stanovené v článku 1. Její zpráva vezme v úvahu zprávy vypracované členskými státy podle čl. 8 odst. 1 a 2 a záležitosti uvedené pod odst. 1 písm. a) až n).

*Článek 10***Přezkoumání**

1. Zprávy zmíněné v článku 9 musí brát v úvahu faktory uvedené v čl. 9 odst. 1. Z hlediska těchto faktorů, pokroku směrem k dosažení emisních stropů do roku 2010, technického a vědeckého pokroku a situace ohledně pokroku směrem k dosažení dočasných cílů této směrnice a dlouhodobých cílů nepřekračování kritických zátěží a úrovní a směrnic pro čistotu ovzduší WHO pro ozon, musí Komise při přípravě každé zprávy provést přezkoumání této směrnice.

2. V přezkoumání, které je nutno dokončit v roce 2004, bude provedeno hodnocení orientačních emisních stropů pro Společenství jako celku stanovených v příloze II. Hodnocení těchto orientačních stropů musí být během analýzy předmětem zvažování dalších rentabilních akcí, které mohou být podniknuty ke snížení emisí všech významných znečišťujících látek s cílem dosažení dočasných cílů ochrany životního prostředí stanovených v článku 5 pro Společenství jako celek do roku 2010.

3. Všechna přezkoumání musí zahrnovat další průzkum odhadovaných nákladů a přínosů národních emisních stropů vypočítaných podle nejnovějších modelů a využívajících nejlepších dostupných údajů k dosažení nejmenší možné nejistoty s uvážením pokroku v rozšiřování Evropské unie a předností alternativních metod z hlediska faktorů uvedených v článku 9.

4. Aniž je dotčen článek 18 směrnice 96/61/ES, s cílem vyhnout se narušení hospodářské soutěže a se zohledněním vyváženosti přínosů a nákladů akce musí Komise dále zkoumat potřebu vypracovat harmonizovaná opatření Společenství pro nejvýznamnější hospodářská odvětví a produkty, jež přispívají k acidifikaci, eutrofizaci a tvorbě přízemního ozonu.

5. Pokud je to vhodné, doprovází zprávy zmiňované v článku 9 návrhy na:

- a) úpravy národních stropů podle přílohy I za účelem splnění dočasných cílů ochrany životního prostředí uvedených v článku 5 a/nebo úpravy dočasných cílů ochrany životního prostředí;
- b) možná další snížení emisí za účelem splnění dlouhodobých cílů této směrnice, nejlépe do roku 2020;
- c) opatření k zajištění dodržování uvedených stropů.

Článek 11

Spolupráce s třetími zeměmi

Pro podporu dosažení cílů stanovených v článku 1, aniž je dotčen článek 300 Smlouvy, rozvíjejí Komise a členské státy dvoustrannou a mnohostrannou spolupráci se třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi, jako jsou Evropská hospodářská komise Organizace spojených národů (EHK OSN), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), včetně spolupráce formou výměny informací, v technickém a vědeckém výzkumu a vývoji a s cílem zdokonalování základny pro usnadnění snižování emisí.

Článek 12

Zprávy o emisích z lodí a letadel

1. Do konce roku 2002 Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o rozsahu, v němž emise z mezinárodní námořní dopravy přispívají k acidifikaci, eutrofizaci a tvorbě přízemního ozonu ve Společenství.
2. Do konce roku 2004 Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o rozsahu, v němž emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus přispívají k acidifikaci, eutrofizaci a tvorbě přízemního ozonu ve Společenství.
3. Každá zpráva upřesní program opatření, který by mohl být přijat na mezinárodní úrovni a úrovni Společenství ke snižování emisí z dotyčného odvětví jako základ pro další úvahu Evropského parlamentu a Rady.

Článek 13

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 12 směrnice 96/62/ES (dále jen „výbor“).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 27. listopadu 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

▼B

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 17

Tato směrnice je určena členskými státy.

▼ **M1***PŘÍLOHA I***Národní emisní stropy pro SO₂, NO_x, VOC a NH₃, kterých má být dosaženo do roku 2010 ⁽¹⁾**

Země	SO ₂ kilotuny	NO _x kilotuny	VOC kilotuny	NH ₃ kilotuny
Belgie	99	176	139	74
Bulharsko ⁽²⁾	836	247	175	108
Česká republika	265	286	220	80
Dánsko	55	127	85	69
Německo	520	1 051	995	550
Estonsko	100	60	49	29
Řecko	523	344	261	73
Španělsko	746	847	662	353
Francie	375	810	1 050	780
Irsko	42	65	55	116
Itálie	475	990	1 159	419
Kypr	39	23	14	09
Lotyšsko	101	61	136	44
Litva	145	110	92	84
Lucembursko	4	11	9	7
Maďarsko	500	198	137	90
Malta	9	8	12	3
Nizozemsko	50	260	185	128
Rakousko	39	103	159	66
Polsko	1 397	879	800	468
Portugalsko	160	250	180	90
Rumunsko ⁽²⁾	918	437	523	210
Slovinsko	27	45	40	20
Slovensko	110	130	140	39
Finsko	110	170	130	31
Švédsko	67	148	241	57
Spojené království	585	1 167	1 200	297
ES 27	8 297	9 003	8 848	4 294

⁽¹⁾ Tyto národní emisní stropy jsou stanoveny s cílem zhruba dosáhnout prozatímních cílů ochrany životního prostředí stanovených v článku 5. Očekávaným důsledkem dosahování těchto cílů je snížení eutrofizace půdy do té míry, aby bylo území Společenství s depozicemi nutričního dusíku nad kritické zatížení sníženo o zhruba 30 % ve srovnání se stavem v roce 1990.

⁽²⁾ Tyto národní emisní stropy jsou dočasné a není jimi dotčen přezkum podle článku 10 uvedené směrnice, který má být dokončen v roce 2008.

▼B*PŘÍLOHA II***Emisní stropy pro SO₂, NO_x, VOC (v tisících tun)****▼M1**

	SO ₂ kilotuny	NO _x kilotuny	VOC kilotuny
ES 27 ⁽¹⁾	7 832	8 180	7 585

⁽¹⁾ Tyto emisní stropy jsou dočasné a není jimi dotčen přezkum podle článku 10 uvedené směrnice, který má být dokončen v roce 2008.

▼B

Tyto národní emisní stropy se navrhuje s cílem splnit dočasné cíle ochrany životního prostředí stanovené v článku 5 pro Společenství jako celek do roku 2010.

▼B*PŘÍLOHA III***Metody pro emisní inventury a prognózy**

Členské státy zavedou emisní inventury a prognózy za použití metod dohodnutých podle úmluvy EHK OSN o dálkovém znečištění ovzduší přesahujícím hranice států a žádají se, aby při přípravě uvedených inventur a prognóz použily společný návod EMEP/CORINAIR (*).

(*) Inventura emisí do ovzduší Evropské agentury pro životní prostředí.